

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО КУЛТУРАТА И МЕДИИТЕ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	053 - 13 - 22
Дата	15 / 12 2020 г.

14¹⁵

ДОКЛАД

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията, № 002-01-62, внесен от Министерския съвет на 30 октомври 2020 г., приет на първо гласуване на 26 ноември 2020 г.

Проект
Второ гласуване!

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията

(обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г. – бр. 60 от 1999 г.; изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г., бр. 96 и 112 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 80, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41, 53 и 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 14, 37, 42 и 99 от 2009 г., бр. 12, 47, 97, 99 и 101 от 2010 г., бр. 28, 99 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 15, 17 и 27 от 2013 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 91 от 2013 г.; изм., бр. 109 от 2013 г., бр. 19 и 107 от 2014 г., бр. 96 от 2015 г., бр. 46, 61, 98 и 103 от 2016 г., бр. 8, 63, 75, 92 и 99 от 2017 г., бр. 7, 27, 44, 77, 103 и 106 от 2018 г., бр. 100 от 2019 г., бр. 68 и 104 от 2020 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. Наименованието на глава първа се изменя така:

„Глава първа

Медийни услуги и услуги на платформи за споделяне на видеоклипове“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 1:

§ 1. Наименованието на глава първа се изменя така: „Медийни услуги и услуги на платформи за споделяне на видеоклипове“.

§ 2. Преди чл. 1 се създава наименование „Раздел I Общи положения“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 2:

§ 2. В глава първа преди чл. 1 се създава „Раздел I Общи положения“.

§ 3. Член 1 се изменя така:

„Чл. 1. Този закон урежда:

1. медийните услуги, предоставяни от доставчици на медийни услуги под юрисдикцията на Република България;

2. услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, предоставяни от доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове под юрисдикцията на Република България, доколкото попадат в областите, координирани от Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ, L 95 от 15.04.10, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година (ОВ, L 303 от 28.11.2018 г.).”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 3:

§ 3. Член 1 се изменя така:

„Чл. 1. Този закон урежда:

1. медийните услуги, предоставяни от доставчици на медийни услуги под юрисдикцията на Република България;

2. услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, предоставяни от доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове под юрисдикцията на Република България, доколкото попадат в областите, координирани от Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ, L 95/1 от 15 април 2010 г.), изменена с Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на

Съвета от 14 ноември 2018 г. за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги), предвид променящите се пазарни условия (ОВ, L 303/69 от 28 ноември 2018 г.), наричана по нататък „Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808“.

§ 4. В чл. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 т. 1 се изменя така:

„1. услуга по смисъла на чл. 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като основната цел на услугата или на обособима част от нея е предоставяне – в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги, на аудиовизуални предавания/радиопредавания за широката общественост с цел информиране, забавление или образование чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на Закона за електронните съобщения;“.

2. Алинеи 3 и 4 се изменят така:

„(3) Аудио-визуално предаване е поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, в рамките на програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на медийни услуги, включително пълнометражни филми, видеоклипове, спортни събития, комедийни сериали, документални филми, детски предавания и телевизионен театър.

(4) Радиопредаване е самостоятелен елемент, независимо от неговата продължителност, в рамките на програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на радиоуслуги.“

3. В ал. 5:

а) точка 2 се изменя така:

„2. дейности, които по принцип са с нестопански характер като предоставяне на аудиовизуално съдържание на интернет сайтове за лично ползване и нетърговски общности по интереси и които не са конкурентни на линейни и нелинейни медийни услуги;“

б) точка 6 се изменя така:

„6. електронни варианти на вестници и списания, включително видеоклипове, включени в редакционното им съдържание и анимирани изображения;“.

4. Създават се ал. 6 и 7:

„(6) Услуга на платформа за споделяне на видеоклипове е услуга по смисъла на чл. 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

като основната цел на услугата или на обособима част от нея или съществена функционалност на услугата е посветена на предоставянето на предавания, на генерирани от потребители видеоклипове или и на двете за широката общественост, за които доставчикът на платформата за споделяне на видеоклипове не носи редакционна отговорност, с цел информиране, забавление или образование, чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на Закона за електронните съобщения, и чието организиране се определя от доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове, включително чрез автоматични средства или алгоритми, по-специално чрез показване, маркиране и подреждане в определен ред (секвенциране).

(7) Генериран от потребител видеоклип е поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, създадена от потребител и качена на платформа за споделяне на видеоклипове от този потребител или от всеки друг потребител.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 4.

§ 5. В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Редакционно решение е решение, което се взема редовно с цел да се упражнява редакционна отговорност и което е свързано с всекидневното функциониране на медийната услуга.“

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 5.

§ 6. Създават се чл. 4а и 4б:

„Чл. 4а. Доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове е физическото лице – едноличен търговец или юридическото лице, което предоставя услуга на платформа за споделяне на видеоклипове.

Чл. 4б. (1) Насърчава се саморегулирането и съвместното регулиране чрез кодекси за поведение и стандарти, където това е уместно и подходящо. Кодексите за поведение и стандартите включват, но не се ограничават до:

1. Етичен кодекс на българските медии, разработен от Фондация „Национален съвет за журналистическа етика“;

2. Единен стандарт за регулация на нивата на звука в рекламата, приет в индустрията;

3. Национални етични правила за реклама и търговска комуникация, разработени от Сдружение „Национален съвет за саморегулация“, съобразени с Кодекса за поведение по чл. 17а, ал. 3;

4. други стандарти за прилагане на Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.

(2) Кодексите за поведение и стандартите и прилагането им трябва да отговарят на следните изисквания:

1. да са широко приети от основните заинтересовани страни;

2. да включват ясно и недвусмислено поставени цели;

3. да бъде предвиден механизъм за редовно, прозрачно и независимо наблюдение и периодична оценка на постигането на поставените цели;

4. да бъдат предвидени средства за ефективното им спазване, включително ред за изменение, и ефективни и пропорционални санкции.

(3) Доставчиците на медийни услуги се задължават да спазват разпоредбите на актовете по ал. 1.

(4) Доставчиците на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове се задължават да спазват разпоредбите на Националните етични правила по ал. 1, т. 3.

(5) Насърчава се саморегулиране чрез кодекси за поведение, изготвени от доставчици на медийни услуги, доставчици на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове или организации, които ги представляват, при необходимост в сътрудничество с други сектори, например промишленост, търговия, професионални и потребителски сдружения или организации. Тези кодекси трябва да са широко приети от основните заинтересовани страни на равнището на Съюза и да съответстват на изискванията на ал. 2, т. 2-4. Кодексите за поведение на равнището на Съюза не засягат прилагането на националните кодекси за поведение.

(6) Ако Република България упражни свободата си да приеме по-подробни или по-строги правила в съответствие с Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, и с правото на Европейския съюз, и ако Съветът за електронни медии прецени, че са налице данни за недостатъчната ефективност на даден кодекс за поведение или на части от него, Съветът може да изиска от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, да спазват съответните правила. Съветът за електронни медии информира за правилата и Европейската комисия в едномесечен срок.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 6, като в чл. 4б, ал. 1, т. 3 думата „съобразени“ се заменя с „в съответствие“ и в ал. 5 навсякъде думите „на равнището“ се заличават.

§ 7. След чл. 4б се създава наименование „Раздел II Разпоредби, приложими за медийните услуги“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 7:

§ 7. В глава първа след чл. 4б се създава „Раздел II Разпоредби, приложими за медийните услуги“.

§ 8. В чл. 5 ал. 3-9 се отменят.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 8.

§ 9. Създават се чл. 5а-5в:

„Чл. 5а. (1) Осигурява се свобода на приемането и не се ограничава на територията на Република България препредаването на медийни услуги от други държави – членки на Европейския съюз, на основания, които попадат в областите, координирани от Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.

(2) Алинея 1 може временно да не се прилага по отношение на аудио-визуална медийна услуга, предоставена от доставчик под юрисдикцията на друга държава – членка на Европейския съюз, когато услугата открито, съществено и грубо нарушава чл. 8, ал. 1, т. 1 или чл. 17а, ал. 1, или засяга, или поражда сериозен и тежък риск от засягане на общественото здраве, при следните условия:

1. през предходните 12 месеца най-малко при два предишни случая доставчикът на медийни услуги вече е извършил един или повече пъти деянията, описани по-горе в тази алинея;

2. Съветът за електронни медии е уведомил писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо този доставчик, и Европейската комисия за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение;

3. спазени са правата на защита на доставчика на медийни услуги, и по-специално – той е имал възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения;

4. консултациите с държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги, и с Европейската комисия не са довели до намиране на общоприемливо решение в рамките на един месец от момента, в който Европейската комисия е получила уведомлението по т. 2.

(3) Европейската комисия се произнася по съвместимостта на мерките по ал. 2, т. 2 с правото на Европейския съюз в срок три месеца от получаване на уведомлението по ал. 2, т. 2, като решението на Европейската комисия е взето по предвидения в Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС)

2018/1808, ред. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии незабавно прекратява мерките по ал. 2, т. 2.

(4) Алинея 1 може временно да не се прилага по отношение на аудио-визуална медийна услуга, предоставена от доставчик под юрисдикцията на друга държава – членка на Европейския съюз, когато услугата открито, съществено и грубо нарушава чл. 8, ал. 1, т. 2 или засяга, или поражда сериозен и тежък риск от засягане на обществената сигурност, включително гарантирането на националната сигурност и отбрана, при следните условия:

1. през предходните 12 месеца деянието, описано по-горе в тази алинея, е било извършено най-малко при един предходен случай;

2. Съветът за електронни медии е уведомил писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо посочения доставчик, и Европейската комисия за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение;

3. спазени са правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги, и по-специално той е имал възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения.

(5) Европейската комисия се произнася по съвместимостта на мерките по ал. 4, т. 2 с правото на Европейския съюз в срок три месеца от получаване на уведомлението по ал. 4, т. 2, като решението на Европейската комисия е взето по предвидения в Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, ред. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии незабавно прекратява мерките по ал. 4, т. 2.

(6) Алинеи 2 и 4 се прилагат независимо от наличието на основания за търсене на административнонаказателна, наказателна или друг вид отговорност, когато за съответните нарушения такава е предвидена в държавата членка, под чиято юрисдикция попада съответният доставчик на медийни услуги.

(7) В спешни случаи, не по-късно от един месец след твърдяното нарушение, Съветът за електронни медии може да вземе решение да не се прилагат условията, предвидени в ал. 4. Съветът за електронни медии съобщава предприетите мерки в най-кратък срок на Европейската комисия и на държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги, като посочва причините, поради които приема, че случаят е спешен.

(8) Европейската комисия разглежда във възможно най-кратки срокове съвместимостта на съобщените мерки с правото на Европейския съюз. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии спешно прекратява прилагането на мерките.

(9) Ако Европейската комисия не разполага с необходимата информация за вземане на решението съгласно ал. 2 и 4 и в срок един месец от получаването на уведомлението отпрати искане за информацията, която ѝ е нужна, Съветът за електронни медии предоставя съответната информация. Срокът, в който Европейската комисия трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация, като във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.

(10) Насърчава се обмяната на опит и добри практики относно процедурата, предвидена в настоящия член, в рамките на Контактния комитет, създаден съгласно чл. 29 на Директива 2010/13/ЕС, и Групата на европейските регулатори за аудио-визуални медийни услуги (ERGA), наричана по-нататък „ERGA”.

Чл. 5б. (1) Ако Република България упражни свободата си да приеме по-подробни или по-строги правила от широк обществен интерес и ако Съветът за електронни медии прецени, че доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава - членка на Европейския съюз, предоставя аудио-визуални медийни услуги, изцяло или предимно насочени към територията на Република България, той може да поиска от държавата членка, която има юрисдикция, да намери решение на евентуални проблеми, установени във връзка с този член, като държавите си сътрудничат лоялно и бързо с оглед на постигането на взаимно удовлетворително решение.

(2) При получаване на обосновано искане от друга държава членка, упражнила свободата си да приеме по-подробни или по-строги правила от широк обществен интерес относно доставчик под българска юрисдикция, който предоставя аудио-визуални медийни услуги, изцяло или предимно насочени към територията на тази друга държава членка, Съветът за електронни медии изисква от доставчика на медийни услуги под българска юрисдикция спазването на съответните правила от широк обществен интерес.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 държавата членка, която има юрисдикция, редовно информира държавата членка, подала искането за мерките, предприети за преодоляване на установените проблеми. В срок два месеца от получаването на искането държавата членка, която има юрисдикция, уведомява държавата членка, подала искането, и Европейската комисия за получените резултати и пояснява какви са причините, ако не може да бъде намерено решение. Всяка от двете държави членки може да покани Контактния комитет, създаден по чл. 29 от Директива 2010/13/ЕС, да разгледа случая по всяко време.

(4) Съветът за електронни медии може да приеме подходящи мерки срещу доставчик на медийни услуги от друга държава членка в случаите, предвидени в ал. 1, ако:

1. прецени, че резултатите, постигнати чрез прилагането на мерките по ал. 1, не са удовлетворителни, и

2. представи доказателства, които показват, че доставчикът на медийни услуги се е установил в държавата членка, която има юрисдикция, за да избегне по-строгите правила в областите, координирани с Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, които биха били приложими спрямо него, ако е под българска юрисдикция.

(5) Съветът за електронни медии трябва да разполага с доказателства, които дават възможност това заобикаляне да бъде разумно установено, без да е необходимо да се доказва намерението на доставчика на медийни услуги за заобикаляне на тези по-строги правила, като по-специално може да вземе предвид и произхода на рекламните приходи или приходи от разпространение, основния език на услугата или съществуването на програми или реклама, специално насочени към българската общественост. Предприетите мерки трябва да са обективно необходими, да се прилагат по недискриминационен начин и да са пропорционални на преследваните от тях цели.

(6) Мерки по ал. 5 могат да бъдат предприети само ако са изпълнени следните условия:

1. Съветът за електронни медии е уведомил Европейската комисия и държавата членка, в която се е установил доставчикът на медийни услуги, за намерението да бъдат предприети мерки, като са посочени мотивите, на които се основава намерението;

2. спазени са правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги и по-специално му е дадена възможност да изрази становище относно твърдените нарушения и планираните мерки;

3. Европейската комисия се е произнесла при спазване на реда, предвиден в Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, че мерките са съвместими с правото на Европейския съюз и по-специално, че преценката на Съвета за електронни медии за предприемането им е правилно обоснована.

(7) Европейската комисия се произнася по съвместимостта на мерките по ал. 5 с правото на Европейския съюз в срок три месеца от получаване на уведомлението по ал. 6, т. 1. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии не предприема планираните мерки.

(8) Ако Европейската комисия не разполага с необходимата информация за вземане на решението по ал. 6, т. 3 и в срок един месец от получаване на уведомлението отпрати искане за информацията, която ѝ е нужна, Съветът за електронни медии предоставя съответната информация. Срокът, в който Европейската комисия трябва да вземе решение, спира да

тече до предоставянето на необходимата информация, като във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.

(9) Доставчиците на медийни услуги под юрисдикцията на други държави – членки на Европейския съюз, които предоставят медийни услуги, изцяло или предимно насочени към територията на България, спазват правилата на българското законодателство, приложимо към аудио-визуалните медийни услуги.

(10) Законът за електронната търговия се прилага, освен ако в този закон не е предвидено друго. В случай на противоречие между Закона за електронната търговия и този закон, предимство има този закон, освен ако в него не е предвидено друго.

Чл. 5в. (1) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да информират Съвета за електронни медии за всички промени, които могат да повлияят на определянето на юрисдикцията в съответствие с § 1, т. 23 от Допълнителните разпоредби.

(2) Съветът за електронни медии поддържа в Публичния регистър по чл. 125к актуализиран списък на доставчиците на медийни услуги, попадащи под юрисдикцията на Република България, и на кои от изложените в § 1, т. 23 от Допълнителните разпоредби критерии е основана юрисдикцията им. Съветът за електронни медии информира Европейската комисия за списъка и всички негови актуализации. Несъответствия между вписаните в регистъра доставчици и списъците на други държави се уреждат в сътрудничество с Европейската комисия и съответните национални регулаторни органи.

(3) Списъците на държавите се поддържат в актуално състояние от Европейската комисия в централизирана база данни, до която е осигурен публичен достъп. Европейската комисия гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни.

(4) Ако при прилагането на чл. 5а или 5б съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, Съветът за електронни медии отнася без неоснователно забавяне въпроса до Европейската комисия. Европейската комисия приема решение коя държава има юрисдикция в случаите и по реда на чл. 2, параграф 5в от Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 9, като в чл. 5а, ал. 8 думата „спешно“ се заменя с „незабавно“, в ал. 10 думите „предвидена в настоящия член“ се заменят с „по този член“, а в чл. 5б, ал. 9 думите „правилата на“ се заличават.

§ 10. Член 7 се изменя така:

„Чл. 7. (1) Доставчиците на медийни услуги осигуряват на страницата си в интернет лесен, директен и постоянен достъп на потребителите на услугата най-малко до следните актуални данни:

1. наименование на доставчика на медийната услуга;
2. седалище и адрес на управление;
3. данните, включително адрес на електронната поща и телефон за контакти, които позволяват установяването на бърз, пряк и ефективен контакт с доставчика;
4. данни за Съвета за електронни медии, седалище и адрес на управление, адрес на електронната му поща и на страницата му в интернет, телефон за контакти.

(2) Съветът за електронни медии включва в регистрите си и връзка към информацията за структурата на собствеността и за действителните собственици на съответните доставчици, предоставена на търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел по реда на Закона за мерките срещу изпирането на пари.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 10.

§ 11. Член 8 се изменя така:

„Чл. 8. (1) Медийните услуги не трябва да съдържат:

1. подбуждане към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз;
2. публично подбуждане към тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс.

(2) При упражняване на контролните си правомощия по този член Съветът за електронни медии предприема действия, които са необходими и пропорционални, зачита правата и спазва принципите, установени в Хартата на основните права на Европейския съюз.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 11.

§ 12. Създават се чл. 8а-8в:

„Чл. 8а. (1) Доставчиците на медийни услуги гарантират, че съдържанието в техните услуги постепенно става достъпно за хората с увредено зрение или слух. Средствата за постигането на достъпност на съдържанието на аудио-визуални медийни услуги включват, без да се ограничават до жестомимичен превод, субтитри за глухи и хора с увреден слух, субтитри с говор и звуково описание. Доставчиците на радиоуслуги предоставят в срокове и по начини, определени в плановете за действие по ал.

2, т. 1, чрез интернет, мобилни приложения или други технически средства, с които разполагат, програми и предавания, достъпни за хората с увредено зрение или слух.

(2) Доставчиците на медийни услуги предоставят на Съвета за електронни медии:

1. планове за действие във връзка с непрекъснатото и постепенно увеличаване на достъпността на предоставяните от тях услуги за хората с увреждания за 3-годишен период;

2. годишни отчети за напредъка, постигнат по отношение на достъпността на техните услуги за хора с увредено зрение или слух.

(3) Доставчиците на медийни услуги гарантират, че информацията за извънредни ситуации, включително публичните съобщения и съобщенията при природни бедствия, която се оповестява на обществеността чрез аудио-визуални медийни услуги, се предоставя по достъпен за хора с увреждания начин. Публичното оповестяване на информацията за извънредни ситуации чрез аудио-визуални медийни услуги не следва да бъде възпрепятствано, ако в изключителни обстоятелства се окаже невъзможно информацията да бъде предоставена по начин, достъпен за хората с увреждания.

(4) Обществените доставчици на медийни услуги създават и предоставят за разпространение новинарски и актуално-публицистични телевизионни предавания в съответствие с технологичното развитие и икономическите възможности на доставчиците по такъв начин, че да бъдат достъпни за хората с увредено зрение или слух. Плановете за действие на обществените доставчици имат за цел и субтитриране на всички телевизионни предавания с езиково съдържание, като новини, актуално-публицистични предавания, филми, сериали и други, като постепенно се обхвалят и съответните нелинейни услуги по заявка. Конкретните задължения на БНР и БНТ за достъпност на съдържанието на предоставяните от тях услуги се определят в лицензиите им.

(5) Съветът за електронни медии поддържа на интернет страницата си актуални данни за контакт със служител от администрацията, определен със заповед на председателя на Съвета за електронни медии, на когото е възложено предоставяне на информация и получаване на жалби по въпросите, свързани с достъпността. Съветът за електронни медии изпълнява задълженията си по тази алинея в тясно сътрудничество с организациите на хората с увреждания.

(6) Съветът за електронни медии докладва на Европейската комисия за прилагането на мерките за достъпност на медийните услуги за хора с увреждания.

Чл. 8б. Съветът за електронни медии може да предприема мерки за достатъчна видимост на медийните услуги от общ интерес в съответствие с цели от общ интерес като медиен плурализъм, свобода на словото и културно многообразие.

Чл. 8в. (1) Аудио-визуалните медийни услуги, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, не могат да се допълват от трети лица с нови елементи с търговски цели, нито да се изменят без изричното съгласие на тези доставчици.

(2) Съветът за електронни медии приема изключения от ал. 1 във връзка със защитата на законните интереси на потребителите съобразно предвиденото в Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива 2018/1808, като се отчитат правата и законните интереси на доставчиците на медийни услуги.“

Предложение от н.п. Тома Биков, направено по реда на чл.83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 12, в чл. 8а:

1. Създава се нова алинея 5 със следното съдържание:

„(5) Доставчиците на медийни услуги с национален обхват и наземно цифрово радиоразпръскване на телевизионни програми с политематичен или информационен програмен профил и средно дневен аудиторен дял над 20% и телевизионните програми на БНТ, задължително осигуряват в поне една от своите емисии новини в диапазона 19,00 до 23,30 ч. превод на български жестов език.“

2. Алинеи 5 и 6 стават съответно 6 и 7.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 12:

§ 12. Създават се чл. 8а-8в:

„Чл. 8а. (1) Доставчиците на медийни услуги гарантират, че съдържанието в техните услуги постепенно става достъпно за хората с увредено зрение или слух. Средствата за постигането на достъпност на съдържанието на аудио-визуални медийни услуги включват, без да се ограничават до жестомимичен превод, субтитри за глухи и хора с увреден слух, субтитри с говор и звуково описание. Доставчиците на радиоуслуги предоставят в срокове и по начини, определени в плановете за действие по ал. 2, т. 1, чрез интернет, мобилни приложения или други технически средства, с които разполагат, програми и предавания, достъпни за хората с увредено зрение или слух.

(2) Доставчиците на медийни услуги предоставят на Съвета за електронни медии:

1. планове за действие във връзка с непрекъснатото и постепенно увеличаване на достъпността на предоставяните от тях услуги за хората с увреждания за тригодишен период;

2. годишни отчети за напредъка, постигнат по отношение на достъпността на техните услуги за хора с увредено зрение или слух.

(3) Доставчиците на медийни услуги гарантират, че информацията за извънредни ситуации, включително публичните съобщения и съобщенията при природни бедствия, която се оповестява на обществеността чрез аудио-визуални медийни услуги, се предоставя по достъпен за хора с увреждания начин. Публичното оповестяване на информацията за извънредни ситуации чрез аудио-визуални медийни услуги не следва да бъде възпрепятствано, ако в изключителни обстоятелства се окаже невъзможно информацията да бъде предоставена по начин, достъпен за хората с увреждания.

(4) Обществените доставчици на медийни услуги създават и предоставят за разпространение новинарски и актуално-публицистични телевизионни предавания в съответствие с технологичното развитие и икономическите възможности на доставчиците по начин, че да бъдат достъпни за хората с увредено зрение или слух. Плановете за действие на обществените доставчици имат за цел и субтитриране на всички телевизионни предавания с езиково съдържание, като новини, актуално-публицистични предавания, филми, сериали и други, като постепенно се обхвалят и съответните нелинейни услуги по заявка. Конкретните задължения на БНР и БНТ за достъпност на съдържанието на предоставяните от тях услуги се определят в лицензиите им.

(5) Доставчиците на медийни услуги с национален обхват и наземно цифрово радиоразпръскване на телевизионни програми с политематичен или информационен програмен профил и средно дневен аудиторен дял над 20% и телевизионните програми на БНТ, задължително осигуряват в поне една от своите емисии новини в диапазона 19,00 до 23,30 ч. превод на български жестов език.

(6) Съветът за електронни медии поддържа на интернет страницата си актуални данни за контакт със служител от администрацията, определен със заповед на председателя на Съвета за електронни медии, на когото е възложено предоставяне на информация и получаване на жалби по въпросите, свързани с достъпността. Съветът за електронни медии изпълнява задълженията си в тясно сътрудничество с организациите на хората с увреждания.

(7) Съветът за електронни медии докладва на Европейската комисия за прилагането на мерките за достъпност на медийните услуги за хора с увреждания.

Чл. 8б. Съветът за електронни медии може да предприема мерки за достатъчна видимост на медийните услуги от общ интерес в съответствие с цели от общ интерес като медиен плурализъм, свобода на словото и културно многообразие.

Чл. 8в. (1) Аудио-визуалните медийни услуги, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, не могат да се допълват от трети лица с нови елементи с търговски цели и да се изменят без изричното съгласие на тези доставчици.

(2) Съветът за електронни медии не прилага ал. 1 във връзка със защитата на законните интереси на потребителите в съответствие с Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива 2018/1808, като се отчитат правата и законните интереси на доставчиците на медийни услуги.“

§ 13. В чл. 15 ал. 1-3 се изменят така:

„(1) Доставчиците на медийни услуги и журналистите не са длъжни да разкриват източниците на информация.

(2) Журналистите не са длъжни да разкриват източниците на информация не само пред аудиторията, но и пред ръководството на доставчик на медийни услуги.

(3) Доставчиците на медийни услуги и журналистите имат право да включват в предавания информация от неизвестен източник, като изрично посочват това.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 13.

§ 14. В чл. 16 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Доставчиците на медийни услуги зачитат правото на личен живот и спазват правилата за защита на личните данни на гражданите, като вземат предвид баланса между правото на личен живот и правото на свобода на изразяването и информацията.“

2. Алинеи 3 и 4 се отменят.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 14, като думата „правилата“ се заменя със „законодателството“.

§ 15. В чл. 17 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 след думата „насилие“ се поставя точка и текстът до края се заличава.

2. Алинея 3 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 15.

§ 16. Член 17а се изменя така:

„Чл. 17а. (1) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да не създават и предоставят за разпространение предавания, които могат да увредят физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се отнася до предавания, предоставени във време и по начин, гарантиращ, че децата обикновено няма ги да чуят или видят, като:

1. предавания в кодиран вид;

2. предавания, които се разпространяват в програми между 23,00 и 6,00 ч. и са ясно обозначени чрез предхождащ ги аудио- и/или аудио-визуален знак или се идентифицират с визуален знак през цялото време, което не изключва отговорността на доставчиците на медийни услуги за спазването на принципите на чл. 10 през цялото времетраене на програмата.

(3) С оглед изпълнението на ал. 1 Съветът за електронни медии съвместно с доставчиците на медийни услуги, включително БНТ и БНР, изработват Кодекс за поведение, съдържащ мерки за оценка, означаване и ограничаване на достъпа до предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.

(4) Предприеманите мерки могат да включват избор на време на излъчване, средства за проверка на възрастта, кодиране и/или други подходящи технически мерки за информиране и защита на аудиторията. Те следва да са пропорционални на потенциалната вреда от предаването. Най-вредното съдържание, като например неоправдано насилие и порнография, е предмет на най-строги мерки.

(5) Кодексът по ал. 3 се приема от Съвета за електронни медии, след което става задължителен за всички доставчици на медийни услуги. Съветът за електронни медии публикува правилата на своята интернет страница и следи за спазването им.

(6) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да спазват правата на децата, уредени в Закона за закрила на детето и в други нормативни актове.

(7) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат участие на деца в предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното им развитие.

(8) Защитата на децата от неоправдано насилие и порнография по този закон се прилага независимо от прилагането на наказателни и други мерки, предвидени в законодателството.

(9) Личните данни на деца, събрани или създадени по друг начин от доставчиците на медийни услуги в съответствие с мерките по ал. 4, не се обработват за търговски цели, като например директен маркетинг, профилиране, и съобразена с поведението реклама.

(10) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да предоставят достатъчно информация относно съдържанието, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. За тази цел доставчиците на медийни услуги използват система, предвидена в Кодекса за поведение по ал. 3, която описва потенциално вредното естество на съдържанието на аудио-визуалната медийна услуга.

(11) Съветът за електронни медии насърчава доставчиците на медийни услуги да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране за защита на децата.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 16, като в ал. 3 думите „С оглед изпълнението“ се заменят с „Във връзка с прилагането“, в ал. 4 думите „Предприеманите мерки“ се заменят с „Мерките по ал. 3“, а в ал. 5 думите „след което става“ се заменят с „и е“.

§ 17. В чл. 18, ал. 1 след думите „засегнати в“ се добавя „предавания, включени“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 17:

§ 17. В чл. 18, ал. 1 след думата „засегнати“ се добавя „в предавания, включени“.

§ 18. Член 19 се изменя така:

„Чл. 19. (1) Доставчиците на аудио-визуални медийни услуги по заявка осигуряват най-малко 30 на сто дял за европейски произведения в своите каталози, както и видимо присъствие на тези произведения.

(2) Видимото присъствие включва достъпно и атрактивно представяне на европейските произведения например чрез специален раздел за европейски произведения, който да бъде достъпен от началната страница на услугата, чрез възможността за търсене на европейски произведения от инструмента за търсене, който се предлага като част от услугата, чрез използването на европейски произведения в кампании на услугата или чрез определен

минимален процент европейски произведения, които се рекламират в каталога на тази услуга, например посредством банери или подобни средства.

(3) Задълженията по ал. 1 не се отнасят за доставчици, които са микропредприятия по смисъла на Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно дефиницията на микропредприятията, малките и средните предприятия (обнародвана под номер С(2003) 1422) (ОВ, L 124 от 20.5.2003 г.), както и по отношение на доставчици с аудиторен дял, който е по-малък от 1 на сто от общата аудитория на всички аудио-визуални медийни услуги по заявка, предлагани на територията на Република България.

(4) Задължението по ал. 1 не се прилага и в случаите, когато то би било неприложимо на практика или необосновано поради естеството или темата на аудио-визуалните медийни услуги.

(5) Съветът за електронни медии изготвя ежегодни справки за европейските произведения в услугите по заявка и ги публикува като част от годишния си отчет. Съветът за електронни медии докладва на Европейската комисия за прилагането на мерките по ал. 1.“

Предложение от н.п. Везжди Рашидов, Ася Пеева, Радослава Чеканска и Емилия Милкова

В § 18, чл. 19 се създават нови ал. 6 и 7:

„(6) Делът на европейските произведения в каталозите на медийните услуги по заявка се изчислява на осреднена годишна база и на база брой заглавия в каталога на услугата.

(7) Съветът за електронни медии приема правила за определяне на относителната тежест на отделните видове заглавия в каталозите на медийните услуги по заявка при изчисляване на дела на европейските произведения в тях, както и относно измерването на аудиторния дял на аудио-визуалните медийни услуги по заявка, при съобразяване със Съобщение на Европейската комисия (ОВ, С(2020) 4291 от 2.07.2020 г.).“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 18:

§ 18. Член 19 се изменя така:

„Чл. 19. (1) Доставчиците на аудио-визуални медийни услуги по заявка осигуряват най-малко 30 на сто дял за европейски произведения в своите каталози, както и видимо присъствие на тези произведения.

(2) Видимото присъствие включва достъпно и атрактивно представяне на европейските произведения например чрез специален раздел за европейски произведения, който да бъде достъпен от началната

страница на услугата, чрез възможността за търсене на европейски произведения от инструмента за търсене, който се предлага като част от услугата, чрез използването на европейски произведения в кампании на услугата или чрез определен минимален процент европейски произведения, които се рекламират в каталога на тази услуга, например посредством банери или подобни средства.

(3) Задълженията по ал. 1 не се отнасят за доставчици, които са микропредприятия по смисъла на Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно дефиницията на микропредприятията, малките и средните предприятия (обнародвана под номер С(2003) 1422) (ОВ, L 124/36 от 20 май 2003 г.), както и по отношение на доставчици с аудиторен дял, който е по-малък от 1 на сто от общата аудитория на всички аудио-визуални медийни услуги по заявка, предлагани на територията на Република България.

(4) Задължението по ал. 1 не се прилага и в случаите, когато то би било неприложимо на практика или необосновано поради естеството или темата на аудио-визуалните медийни услуги.

(5) Съветът за електронни медии изготвя ежегодни справки за европейските произведения в услугите по заявка и ги публикува като част от годишния си отчет. Съветът за електронни медии докладва на Европейската комисия за прилагането на мерките по ал. 1.“

(6) Делът на европейските произведения в каталозите на медийните услуги по заявка се изчислява на осреднена годишна база и на база брой заглавия в каталога на услугата.

(7) Съветът за електронни медии приема правила за определяне на относителната тежест на отделните видове заглавия в каталозите на медийните услуги по заявка при изчисляване на дела на европейските произведения в тях, както и относно измерването на аудиторния дял на аудио-визуалните медийни услуги по заявка, при съобразяване със Съобщение на Европейската комисия (ОВ, С(2020) 4291 от 2.07.2020 г.).“

§ 19. В чл. 19б думите „значимо събитие“ се заменят със „събитие с важно обществено значение по чл. 32, ал. 3“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 19.

§ 20. Създава се раздел III „Разпоредби, приложими за услугите на платформите за споделяне на видеоклипове“ с чл. 19г и 19д.

„Раздел III

Разпоредби, приложими за услугите на платформите за споделяне на видеоклипове

Чл. 19г. (1) Съветът за електронни медии поддържа в Публичния си регистър по чл. 125к актуализиран списък на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, които са установени или за които се счита, че са установени на територията на Република България, и посочва на кои от изложените в § 1, т. 23а от Допълнителните разпоредби критерии е основана юрисдикцията им. Съветът за електронни медии информира Европейската комисия за списъка и всички негови актуализации. Несъответствия между списъка и списъците на други държави се уреждат в сътрудничество с Европейската комисия и съответните национални регулаторни органи.

(2) Списъците на държавите се поддържат в актуално състояние от Европейската комисия в централизирана база данни, до която е осигурен публичен достъп. Европейската комисия гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни.

(3) Ако при прилагането на този член съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, Съветът за електронни медии отнася без забавяне въпроса до Европейската комисия.

Чл. 19д. (1) Без да се засяга прилагането на чл. 13-17 от Закона за електронната търговия, доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове предприемат подходящи мерки:

1. за защита на децата от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудио-визуални търговски съобщения, които може да увредят тяхното физическо, психическо, нравствено и/или социално развитие, в съответствие с чл. 17а, ал. 1-3;

2. за защита на аудиторията от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудио-визуални търговски съобщения, чието съдържание подбужда към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в чл. 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз;

3. за защита на аудиторията от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудио-визуални търговски съобщения със съдържание, чието разпространение съставлява престъпление съгласно Наказателния кодекс – публично подбуждане към извършване на терористични престъпления, престъпления, свързани с детска порнография, и престъпления, свързани с расизъм и ксенофобия.

(2) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове спазват изискванията, посочени в чл. 75, ал. 1 и ал. 4-9 по отношение на аудио-визуалните търговски съобщения, които организират и позиционират.

(3) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове вземат подходящи мерки за спазване на определените в чл. 75, ал. 1 и ал. 4-9

изисквания за аудио-визуалните търговски съобщения, които не организират и позиционират, а са генерирани от потребители, като се взема предвид ограниченият контрол, упражняван от платформите за споделяне на видеоклипове над тези аудио-визуални търговски съобщения.

(4) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове ясно информират потребителите на предаванията и генерираните от потребители видеоклипове, съдържащи аудио-визуални търговски съобщения, когато потребителите са декларирали съгласно ал. 8, т. 1, че тези съобщения съдържат аудио-визуални търговски съобщения, или когато този факт е известен на доставчика.

(5) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове се задължават да спазват нормите на Националните етични правила за реклама и търговска комуникация, разработени от Сдружение „Национален съвет за саморегулация“, включително, но не само, с цел ефективно да се намали излагането на деца на търговски съобщения за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално, съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол или натрий и захари, чийто прекомерен прием в хранителния режим не е препоръчителен.

(6) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове определят подходящи мерки за изпълнение на целите на този член съобразно естеството на съответното съдържание, вредата, която то може да нанесе, характеристиките на категорията лица, които трябва да бъдат защитени, както и изложените на риск права и законни интереси, включително тези на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, и на потребителите, създали или качили съдържанието, както и с оглед интереса на аудиторията.

(7) Мерките по ал. 6 трябва да са приложими и пропорционални, като се взема предвид размерът на услугата на платформата за споделяне на видеоклипове и естеството на предоставяната услуга. Тези мерки не могат да водят до предварителен контрол или филтриране на качването на съдържание, което не съответства на чл. 17 от Закона за електронната търговия.

(8) Мерките по ал. 6 в зависимост от случая могат да се състоят от:

1. наличие на функция за ползвателите, които качват създадено от потребители видео, да декларират дали това видео съдържа аудио-визуални търговски съобщения, доколкото това им е известно или в разумна степен се очаква да им е известно;

2. прозрачни и лесни за използване механизми за ползвателите на платформа за споделяне на видеоклипове, чрез които да сигнализират или да

предупредят доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове относно посоченото в ал. 1 съдържание, предоставяно на неговата платформа;

3. системи, чрез които доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, разясняват на потребителите на тези платформи какви са резултатите от сигналите и предупрежденията, посочени в т. 2;

4. системи за проверка на възрастта на потребителите на платформи за споделяне на видеоклипове по отношение на съдържание, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на децата;

5. лесни за използване системи, които позволяват на ползвателите на платформи за споделяне на видеоклипове да оценяват посоченото в ал. 1 съдържание;

6. системи за родителски контрол, които се контролират от крайните ползватели по отношение на съдържанието, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на децата;

7. прозрачни, лесни за използване и ефективни процедури за разглеждането и вземането на решения по жалби на ползватели до доставчика на платформа за споделяне на видеоклипове във връзка с изпълнението на мерките, посочени в т. 2 - 6;

8. ефективни мерки и инструменти за медийна грамотност и повишаване на осведомеността на потребителите за тези мерки и инструменти.

(9) Личните данни на деца, събрани или получени по друг начин от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове съгласно ал. 8, т. 4 и 6, не се обработват за търговски цели, като директен маркетинг, профилиране и съобразена с поведението реклама.

(10) Доставчиците на платформите за споделяне на видеоклипове изготвят общи условия, които се съгласуват със Съвета за електронни медии за съответствие с разпоредбите на този член. Те задължително съдържат мерките по ал. 6, с които се гарантира:

1. спазването на посочените в ал. 1 изисквания;

2. безпристрастното уреждане на споровете между доставчиците и потребителите чрез извънсъдебен механизъм, без да се лишават потребителите от правната защита, осигурена от националното право;

3. спазването на изискванията по чл. 75, ал. 1 и ал. 4-9 по отношение на търговските съобщения, които не се организират и позиционират от доставчика за платформа за споделяне.

(11) Ако Република България упражни свободата си да наложи на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове мерки, които са по-подробни или по-строги от мерките, посочени в чл. 28б, параграф 3 от

Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, тя спазва изискванията, установени в приложимото право на Съюза.

(12) Насърчава се саморегулирането чрез кодекси за поведение на Европейския съюз съгласно чл. 4б. Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове се насърчават да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране.

(13) Независимо от прилагането на този закон от Съвета за електронни медии, потребителите на платформите за споделяне на видеоклипове могат да защитят правата си пред съд по отношение на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове в съответствие с ал. 1 и ал. 6-8.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 20, като думите „Създава се Раздел III“ се заменят с „В глава първа след чл. 19в се създава раздел III“, а в чл. 19д, ал. 11 думите „тя спазва“ се заменят със „се прилагат“.

§ 21. Член 20 се изменя така:

„Чл. 20. (1) Съветът за електронни медии е независим специализиран орган, който регулира медийните услуги и услугите на платформите за споделяне на видеоклипове в случаите и по реда, предвидени в този закон.

(2) При осъществяване на своята дейност Съветът за електронни медии упражнява своите правомощия безпристрастно и прозрачно и в съответствие с целите на Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС)2018/1808, като се ръководи от интересите на обществото, защитава свободата на словото, независимостта на доставчиците на медийни услуги, медийния плурализъм, културното и езиковото многообразие, защитата на потребителите, достъпността, недискриминацията, правилното функциониране на вътрешния пазар и насърчаването на лоялна конкуренция.

(3) Съветът не може да иска или да приема указания от друг орган във връзка с упражняването на правомощията, които са му възложени с този закон. Тази забрана не пречи на упражняването на парламентарен контрол в съответствие с чл. 84, т. 17 от Конституцията на Република България.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 21, като в ал. 3 в изречение първо думата „Съветът“ се заменя със „Съветът за електронни медии“, а изречение второ се заличава.

§ 22. В чл. 32 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 8 думите „за ползване на радио- и телевизионни услуги“ се заменят със „събирани съгласно тарифата по чл. 102, ал. 6” и пред тях се поставя запетая;

б) в т. 9 думите „радио- и телевизионна дейност“ се заменят с „радиодейност“;

в) в т. 12а думите „чл. 17, ал. 2 относно децата, чл. 17а, на споразумението по ал. 6 и критериите по ал. 5“ се заменят с „чл. 17а, ал. 1 и кодекса за поведение по чл. 17а, ал. 3“;

г) в т. 13 думите „радио- и телевизионни програми“ се заменят с „радиопрограми“;

д) в т. 14 думите „радио- и телевизионен оператор“ се заменят с „радиооператор“;

е) в т. 15 думите „радио- и телевизионна дейност“ се заменят с „радиодейност“;

ж) в т. 16 се създава буква „д“:

„д) платформите за споделяне на видеоклипове.“;

з) в т. 19 думата „издава“ се заменя с „взема решения за издаване, изменение, отнемане, прехвърляне и прекратяване на“;

и) създават се т. 23 и 24:

„23. предприема и насърчава предприемането на мерки и дейности, насочени към развитие на медийната грамотност в обществото;

24. осъществява надзор върху доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове за спазване изискванията на този закон, отнасящи се до тяхната дейност.“

2. Алинеи 5 и 6 се отменят.

3. В ал. 7 думите „Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност“ се заменят с „Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС)2018/1808“.

4. Създава се ал. 8:

„(8) Съветът за електронни медии приема рамка за ефективно съвместно регулиране в изпълнение на чл. 4б, ал. 2 и следи за съответствието на актовете по чл. 4б, ал. 1 с нея. Производство може да се образува и по искане на заинтересовано лице. Образувано производство за съответствие приключва с решение на Съвета за електронни медии. В случай че Съветът за електронни медии установи несъответствие с рамката, за доставчиците на медийни услуги и/или доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове не възникват задължения за спазването на съответния акт.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 22.

Комисията предлага да се създаде нов § 23:

§ 23. В чл. 33, т. 2 думите „както и на критериите по чл. 32, ал. 5 и споразумението по чл. 32, ал. 6“ се заличават.

§ 23. Създава се чл. 33а:

„Чл. 33а. (1) Политиката за медийна грамотност съдържа мерки за развитието на умения и знания, които позволяват на гражданите:

1. да правят информиран избор за медийното съдържание и за медийните услуги;

2. да използват медийните услуги и медийното съдържание по безопасен начин;

3. да създават медийно съдържание и да участват отговорно, етично и ефективно в различните форми на комуникация.

(2) Министърът на културата:

1. инициира и ръководи дейността по изготвяне на национална политика за медийна грамотност;

2. докладва на Европейската комисия относно изпълнението на мерките за медийна грамотност.

(3) Съветът за електронни медии работи за развитие на медийната грамотност в сътрудничество с широк кръг заинтересовани страни, включително с Министерството на културата, Министерството на образованието и науката и с други органи на публичната власт, доставчици на медийни услуги, академични среди, организации на гражданското общество и потребители, като:

1. участва в изготвянето на национална политика за медийна грамотност;

2. събира информация относно участието на доставчиците на медийни услуги и платформите за споделяне на видеоклипове в изпълнение на политиката по т. 1, анализира резултатите и предприема актуализиране на политиката на всеки три години;

3. изготвя ежегоден доклад за изпълнението на политиката като част от отчета по чл. 39.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 23, който става § 24, като думите „Създава се чл. 33а“ се заменят с „В глава втора, Раздел III се създава чл. 33а“.

§ 24. Създават се чл. 41а и 41б:

„Чл. 41а. (1) Съветът за електронни медии осъществява обмен на информация, необходима за прилагане на Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС)2018/1808, с националните регулаторни органи и с

Европейската комисия, и по-специално на членове 2-4 – с регулаторите на другите държави – членки на Европейския съюз.

(2) Когато Съветът за електронни медии бъде уведомен от доставчик на медийни услуги, попадащ под юрисдикцията на Република България, че той ще предоставя услуга, изцяло или предимно насочена към аудиторията на друга държава членка на Европейския съюз, Съветът за електронни медии уведомява националния регулаторен орган на съответната държава.

(3) Когато територия на друга държава - членка на Европейския съюз, е целева за доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на Република България и регулаторният орган на тази държава изпрати искане до Съвета за електронни медии във връзка с дейностите на доставчика, Съветът за електронни медии прави всичко възможно да отговори на искането в двумесечен срок или в по-кратък срок, ако това е предвидено в Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС)2018/1808.

(4) Когато територията на Република България е целева за доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава от Европейския съюз, Съветът за електронни медии може да отправи искане във връзка с дейностите на този доставчик до регулаторния орган на съответната държава. При поискване Съветът за електронни медии предоставя на регулаторния орган на държавата от Европейския съюз, която има юрисдикция, всякаква информация, която може да помогне при разглеждането на искането.

Чл. 416. Съветът за електронни медии участва чрез свои представители в дейността на Групата на европейските регулатори за аудио-визуални медийни услуги (ERGA).“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 24, който става § 25, като думите „Създават се“ се заменят с „В глава втора, раздел V се създават“.

§ 25. В чл. 73, ал. 1 след думите „дадено предаване“ се добавя „или в генериран от потребител видеоклип“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 25, който става § 26.

§ 26. В чл. 74 се правят следните изменения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Спонсорство е форма на търговско съобщение, състоящо се в принос от физическо или юридическо лице, което не се занимава с доставката на медийни услуги или на услуги, свързани с платформи за споделяне на видеоклипове, или със създаване на аудио/аудио-визуални произведения, към финансирането на медийни услуги, на услуги, свързани с платформите за споделяне на видеоклипове, на генерирани от потребители

видеоклипове или на предавания, с цел популяризиране на неговото име, търговска марка, репутация, дейност или на неговите продукти.“

2. В ал. 4 думите „в самото предаване“ се заменят с „в предаване или генериран от потребител видеоклип.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 26, който става § 27.

§ 27. В чл. 75 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, изречение първо, след думите „Търговските съобщения“ се поставя запетая и се добавя „предоставяни от доставчиците на медийни услуги“ и се поставя запетая.

2. В ал. 6 накрая се поставя запетая и се добавя „както и за електронни цигари и контейнери за многократно пълнене“.

3. В ал. 9, т. 1 думите „физическа или морална вреда на децата“ се заменят с „физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата“.

4. Алинея 10 се изменя така:

„(10) Нивата на звука в аудио-визуалните търговски съобщения и търговските съобщения в радиоуслуги следва да са съобразени с единния стандарт по чл. 4б, ал. 1, т. 2.“

5. Създава се ал. 11:

„(11) Търговски съобщения за алкохолни напитки в аудио-визуални медийни услуги по заявка с изключение на спонсорството и позиционирането на продукти трябва да отговарят на критериите, предвидени в чл. 88.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 27, който става § 28.

§ 28. Член 76 се изменя така:

„Чл. 76. (1) Доставчиците на медийни услуги изготвят като част от етичния кодекс по 4б, ал. 1, т. 3 правила по отношение на неподходящи търговски съобщения, придружаващи или включени в детски предавания за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално, съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол/натрий и захар, чийто прекомерен прием в хранителния режим не е препоръчителен. Правилата имат за цел ефективно намаляване на излагането на деца на търговски съобщения за подобни храни и напитки, както и да се гарантира, че тези търговски съобщения не изтъкват положителните качества на хранителните аспекти на такива храни и напитки.

(2) Доставчиците на медийни услуги изготвят като част от етичния кодекс по ал. 4б, ал. 1, т. 3 правила по отношение на неподходящите аудио-визуални търговски съобщения за алкохолни напитки. С тези правила се цели

ефективно намаляване на излагането на децата на аудио-визуални търговски съобщения за алкохолни напитки.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 28, който става § 29.

§ 29. В чл. 82, ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „както и на електронни цигари и контейнери за многократно пълнене”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 29, който става § 30.

§ 30. В чл. 83 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Позиционирането на продукти се разрешава, освен:

1. в новини и в актуално-публицистични предавания, предавания по потребителски въпроси и религиозни предавания;

2. в детски предавания;

3. в аудио-визуални медийни услуги на обществени доставчици с изключение на позициониране на продукти в кинематографични произведения, във филми и сериали, създадени за аудио-визуални медийни услуги.”

2. Алинеи 2 и 3 се отменят.

3. В ал. 4 след думата „награди“ се поставя запетая и се добавя „настаняване, терен за снимки“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 30, който става § 31.

§ 31. Член 84 се изменя така:

„Чл. 84. (1) Предаванията, които съдържат позициониране на продукти, трябва да отговарят на следните изисквания:

1. тяхното съдържание и организирането им в програмна схема при линейни услуги или в каталог при нелинейни медийни услуги по заявка да не бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакционната независимост на доставчика на медийни услуги;

2. да не насърчават пряко покупката или наемането на стоки или услуги, по-специално, като рекламират изрично тези стоки или услуги;

3. да не изтъкват неоправдано съответния продукт;

4. аудиторията да е ясно информирана за съществуването на позициониране на продукти чрез подходящо обозначаване в началото и в края на предаването, както и при подновяването на предаването след рекламна пауза, за да се избегне евентуално объркване на аудиторията; това изискване не се прилага за предаване, което не е произведено или поръчано от самия доставчик на медийни услуги или от свързано с него лице.

(2) Във всички случаи предаванията не трябва да включват позициониране на следните продукти:

1. цигари и други тютюневи изделия, както и електронни цигари и контейнери за многократно пълнене, или продукти на предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на такива продукти;

2. конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.

(3) Ограниченията по ал. 2 се прилагат само за предавания, създадени след 19 декември 2009 г.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 31, който става § 32.

§ 32. В чл. 85 ал. 3 се изменя така:

„(3) При разпространение на спортни събития се допускат единични телевизионни рекламни спотове и единични спотове за телевизионно пазаруване. Освен при разпространението на спортни събития, единичните телевизионни рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване са изключение.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 32, който става § 33.

§ 33. В чл. 86 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „реклама и/или пазар“ се заменят с „рекламен и/или телепазарен спот“.

2. В ал. 3:

а) думите „спот за реклама и/или телевизионен пазар“ се заменят с „рекламен спот“;

б) създава се изречение второ: „Телепазарни спотове са забранени по време на детски предавания.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 33, който става § 34.

§ 34. След чл. 88 наименованието „Раздел III Спонсорство“ се заличава.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 34, който става § 35:

§ 35. В глава четвърта след чл. 88 наименованието „Раздел III Спонсорство“ се заличава.

§ 35. Член 89 се изменя така:

„Чл. 89. (1) Делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в интервала между 6,00 и 18,00 часа не може да надхвърля 20 на сто от този интервал. Делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен

пазар в интервала между 18,00 и 00,00 часа не може да надхвърля 20 на сто от този интервал.

(2) Алинея 1 не се прилага за:

1. самопромоция и съобщения, направени от оператора за неговите собствени програми, предавания и допълнителни продукти, свързани с тези предавания, както и за предавания и медийни услуги на свързани с него лица, предоставящи медийни услуги;

2. промоция на европейски филми;

3. призови за благотворителност и общественнополезни каузи;

4. съобщения относно спонсорство;

5. позициониране на продукти;

6. неутрални елементи между редакционното съдържание и телевизионните рекламни спотове или спотовете за телевизионно пазаруване, а също и между отделните спотове.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 35, който става § 36.

§ 36. В чл. 90 ал. 3 се изменя така:

„(3) В програми на БНР и БНТ, предназначени за регионално разпространение, общото времетраене на рекламата не може да надхвърля 6 минути на час.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 36, който става § 37.

§ 37. В чл. 102 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 4 и 5:

„(4) Доставчиците на медийни услуги по заявка заплащат такси, както следва:

1. за проверка редовността на документите за първоначално вписване в публичния регистър по чл. 125к и за вписване на настъпили промени;

2. за издаване на удостоверение за вписване;

3. годишна такса за надзор.

(5) Доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове заплащат такси, както следва:

1. за проверка редовността на документите за първоначално вписване в публичния регистър по чл. 125к и за вписване на настъпили промени;

2. за издаване на удостоверение за вписване;

3. годишна такса за надзор.“

2. Досегашната ал. 4 става ал. 6 и се изменя така:

„(6) Размерът на първоначалната такса по ал. 3, т. 1 и 2, по ал. 4, букви „а“ и „б“ и по ал. 5, букви „а“ и „б“ се определя съобразно необходимите административни разходи на Съвета за електронни медии по подготовката и

издаването на лицензията, на регистрацията или за вписването на услугата по заявка или платформата за споделяне на видеоклипове.”

3. Досегашната ал. 5 става ал. 7.

4. Досегашните ал. 6-9 стават съответно ал. 8-11 и се изменят така:

„(8) Размерът, сроковете и начините на заплащането на таксите по ал. 3-5 се определят с Тарифа за таксите за радио- и телевизионна дейност, одобрена от Министерския съвет. Тарифата се внася в Министерския съвет от министъра на културата по предложение на Съвета за електронни медии.

(9) Таксите по ал. 3-5 се определят в съответствие със следните принципи:

1. равнопоставеност на доставчиците на медийни услуги, съответно на доставчиците на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове;

2. пропорционалност по отношение на административните разходи;

3. насърчаване на конкуренцията и на предоставянето на нови услуги;

4. задоволяване потребностите на обществото от качествени услуги.

(10) Доставчиците на медийни услуги и доставчиците на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове заплащат еднакви такси при еднакъв по вид и обхват дейност.

(11) Приходите от таксите по ал. 3-5 се администратират от Съвета за електронни медии.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 37, , който става § 38, като в т. 2 думите „по ал. 4, букви „а“ и „б“ и по ал. 5, букви „а“ и „б“ се заменят с „по ал. 4, т. 1 и 2 и по ал. 5, т. 1 и 2“.

Предложение от н.п. Везжди Рашидов, Ася Пеева, Радослава Чеканска и Емилия Милкова

Създава се нов § 38:

„§ 38. В чл. 109, ал. 1 се изменя така:

(1) Лицензиите се издават за срок до 20 години. Срокът може да бъде продължен с решение на Съвета за електронни медии по искане на лицензирания по реда на чл. 125.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 39:

„§ 39. В чл. 109, ал. 1 се изменя така:

(1) Лицензиите се издават за срок до 20 години. Срокът може да бъде продължен с решение на Съвета за електронни медии по искане на лицензирания по реда на чл. 125.“

§ 38. В чл. 125к се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2:

а) в основния текст цифрата „5“ се заменя с „6“;

б) в т. 3 думата „лицензирани“ се заменя с „български“;

в) създава се т. 6:

„6. шести раздел, който включва платформите за споделяне на видеоклипове.“

2. В ал. 4 се създава т. 5:

„5. критерия за определяне на юрисдикцията на Република България.“

3. В ал. 5:

а) създават се нови т. 2 и 3:

„2. данни за юридическите и физическите лица, упражняващи контрол върху управлението на доставчика на медийни услуги по заявка;

3. данни за органите на управление, включително персонален състав, на доставчиците на медийни услуги по заявка;“

б) досегашните т. 2-6 стават съответно т. 4-8;

в) създава се т. 9:

„9. критерия за определяне на юрисдикцията на Република България.“

4. Създава се ал. 7:

„(7) В регистъра по ал. 2, т. 6 се включват следните данни:

1. идентификационни данни - наименование (фирма), седалище и адрес на управление на юридическото лице или на физическо лице - едноличен търговец, което осъществява услуга на платформа за споделяне на видеоклипове след подаване на уведомление;

2. данни за юридическите и физическите лица, упражняващи контрол върху управлението на доставчика на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове;

3. данни за органите на управление, включително персонален състав, на доставчиците на медийни услуги;

4. интернет адрес (URL) на платформата за споделяне на видеоклипове;

5. териториален обхват, където това е приложимо;

6. телефон, факс, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти;

7. дата на започване на дейността;

8. критерия за определяне на юрисдикцията на Република България.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 38, който става § 40, като в т. 1 думите „основния текст“ се заменят с „текста преди т. 1“.

§ 39. В чл.125л се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „регистрираният оператор е длъжен” се заменят с „лицензираният и регистрираният оператор са длъжни”.

2. Създава се нова ал. 4:

„(4) Доставчик на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове уведомява Съвета за електронни медии за всяка промяна в данните от уведомлението по чл. 125с, ал. 1 в 14-дневен срок от настъпване на промяната.“

3. Досегашните ал. 4 и 5 стават съответно ал. 5 и 6.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 39, който става § 41.

§ 40. В глава шеста се създава раздел VIII с чл. 125р-125х:

„Раздел VIII

Услуги на платформи за споделяне на видеоклипове

Чл. 125р. Лицата, които имат намерение да осъществяват услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, уведомяват за това Съвета за електронни медии по реда на чл. 125с.

Чл. 125с. (1) Лицата по чл. 125р подават до Съвета за електронни медии уведомление по образец, което съдържа:

1. идентификационни данни – наименование (фирма), седалище и адрес на управление и съответния единен идентификационен код;

2. интернет адрес (URL) на платформата за споделяне на видеоклипове;

3. териториален обхват;

4. телефон, факс, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти;

5. предполагаема дата за стартиране на дейността.

(2) Уведомлението по ал. 1 се подава на български език.

(3) Към уведомлението се прилага проект на общи условия за ползване на платформата за видеосподеляне.

Чл. 125т. (1) Общите условия на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове задължително съдържат:

1. идентификационни данни на доставчика на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове – наименование, седалище и адрес на управление;

2. условия за ползване на услугите на платформата за видеосподеляне;

3. основни права и задължения на потребителите на услугите на платформата за споделяне на видеоклипове;

4. описание на мерките по чл. 19д, ал. 6 и 8;

5. отговорности и санкции при неизпълнение на общите условия;

6. условия и ред за ограничаване достъпа до съдържание или до услугите на платформата при нарушения от страна на потребителите.

(2) В случай на непълнота на уведомлението по чл. 125с, ал. 1 в 7-дневен срок от получаването му Съветът за електронни медии писмено уведомява лицето да отстрани непълнотите.

(3) В случай че общите условия не отговарят на изискванията на този закон, Съветът за електронни медии уведомява за това лицето по чл. 125р, като дава указания и срок за отстраняване на недостатъците.

(4) Съветът за електронни медии вписва лицето в регистъра по чл. 125к, ал. 2, т. 6 и съгласува общите условия в 30-дневен срок от датата на получаване на уведомлението или от отстраняването на непълнотите и недостатъците по реда на ал. 2 и 3.

(5) Общите условия се публикуват на интернет страницата на доставчика на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, като се осигурява лесен, пряк и бърз достъп до тях.

Чл. 125у. (1) Изменение на общите условия може да бъде извършено по инициатива на доставчика на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове или на Съвета за електронни медии.

(2) Изменение на общите условия по инициатива на доставчика се извършва по реда на чл. 125с и 125т.

(3) Изменение на общите условия по инициатива на Съвета за електронни медии се извършва с цел осигуряване на интересите на потребителите (аудиторията). В този случай Съветът за електронни медии с решение дава задължителни указания на доставчика за съответните изменения.

(4) Промените в общите условия влизат в сила след съгласуването им по реда на чл. 127т, ал. 4.

Чл. 125ф. (1) При прекратяване осъществяването на услугите на платформа за споделяне на видеоклипове доставчикът уведомява Съвета за електронни медии в срок 14 дни.

(2) В 14-дневен срок Съветът за електронни медии заличава доставчика в съответния регистър.

Чл. 125х. (1) Доставчик на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове може да поиска писмено от Съвета за електронни медии издаване на удостоверение за вписване в регистъра.

(2) Съветът за електронни медии издава удостоверението по ал. 1 в 7-дневен срок от постъпване на искането.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 40, който става § 42, като думите „В глава шеста се създава раздел VIII“ се заменят с „В глава шеста след чл. 125п се създава раздел VIII“.

§ 41. В чл. 126 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) За нарушение на разпоредбите на чл. 7, ал. 1, чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, 2 и 5, чл. 11, чл. 12, чл. 13, ал. 3, чл. 14, чл. 16, ал. 1, чл. 17, чл. 18, ал. 3, чл. 19а, ал. 1 и 2, чл. 19в, ал. 4 и 7, чл. 75, ал. 1, ал. 3-6, ал. 8 и ал. 10, чл. 78, чл. 79, чл. 80, ал. 1, чл. 81, 82, чл. 83, ал. 1, чл. 84, ал. 1, т. 4 и ал. 2, чл. 85, чл. 86-88, чл. 89, ал. 1 и чл. 90 и 91 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 до 20 000 лв.“

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) За нарушение на разпоредбите на чл. 17а, ал. 1, чл. 75, ал. 7 и 9 и чл. 77 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 30 000 лв.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 41, който става § 43.

§ 42. В чл. 126а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „от 4000 до 15 000 лв.“ се заменят с „от 1000 до 7000 лв.“.

2. В ал. 4 думите „или на чл. 125л, ал. 2“ се заличават.

3. Създават се ал. 9-11:

„(9) При системно нарушение на закона от доставчика на платформа за споделяне на видеоклипове вписването в публичния регистър по чл. 125к се заличава.

(10) При нарушение на чл. 8в се налага имуществена санкция от 2000 до 20 000 лв.

(11) При повторно нарушение по ал. 10 имуществената санкция е в двоен размер.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 42, който става § 44.

§ 43. В чл. 126в се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 4:

„(4) На лице, което без уведомление предоставя услуга на платформа за споделяне на видеоклипове, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.“

2. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите „чл. 125л, ал. 2,3,4 и 5“ се заменят с „на чл. 125л, ал. 2-4 и ал. 6“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 43, който става § 45.

§ 44. В чл. 126г се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) На доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове, който не изпълни в срок решение на Етичната комисия на Сдружение „Национален съвет за саморегулация”, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 44, който става § 46.

§ 45. Създава се чл. 126д:

„Чл. 126д. За нарушение на разпоредбите на този закон на доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 45, който става § 47.

§ 46. В чл. 127, ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „доколкото с този закон не е установен друг ред“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 46, който става § 48.

§ 47. Създават се чл. 128 и 129:

„Чл. 128. (1) Актът за установяване на административното нарушение се връчва срещу подпис на търговеца, на законния представител на юридическото лице или на упълномощено от него лице.

(2) Когато е съставен в отсъствие на нарушителя, актът се изпраща:

1. на хартиен носител по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, воден от Агенцията по вписванията, или

2. като електронен образ на хартиения носител чрез електронно съобщение, подписано с квалифициран електронен подпис, съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, на електронен адрес, посочен в нормативно уреден регистър, в който е вписан адресатът, или на адрес в информационна система за сигурно връчване; изпращането на електронното съобщение се удостоверява чрез електронен времеви печат по глава III, раздел 6 от Регламент (ЕС) № 910/2014 или възпроизвеждане на електронния образ на съобщението на хартиен носител, като идентичността му се удостоверява с подпис на служителя на всяка страница и се прилага към преписката.

(3) Актът, изпратен по пощата, се смята за връчен на датата, на която обратната разписка е подписана от търговеца, от законния представител на юридическото лице или от техен пълномощник или служител, определен да получава книжа и съобщения.

(4) Актът, изпратен с електронно съобщение, се смята за връчен, когато в 7-дневен срок от изпращане на електронното съобщение адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационна система за сигурно връчване.

(5) Когато актът е връчен с обратна разписка и с електронно съобщение, за дата на връчването се смята по-късната дата.

(6) Когато актът не може да бъде връчен по реда на ал. 2-5, съобщение за съставянето му се поставя незабавно на таблото за обявления и на специална секция на интернет страницата на Съвета за електронни медии, видима при първоначалното ѝ зареждане. В съобщението се посочва и датата на поставянето му.

(7) Когато в 14-дневен срок от поставянето на съобщението по ал. 6 адресатът не се яви в Съвета за електронни медии за предявяване и подписване на акта, актосъставителят отбелязва това в акта, същият се прилага към преписката и се смята за редовно връчен в деня на отбелязването.

Чл. 129. (1) Въз основа на актовете по чл. 128, ал. 2 председателят на Съвета за електронни медии издава наказателни постановления или мотивирани резолюции за прекратяване на административнонаказателното производство.

(2) Препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя.

(3) Когато наказателното постановление не може да бъде връчено на нарушителя на посочения от него адрес или на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, воден от Агенцията по вписванията, се прилага съответно чл. 128, ал. 6 и 7, включително при отказ да се получи препис от наказателното постановление, и отбелязването се извършва от наказващия орган.“

Предложение от н.п. Вежди Рашидов, Ася Пеева, Радослава Чеканска и Емилия Милкова

В § 47:

1. В чл. 128 ал. 6 и 7 да отпаднат.

2. В чл. 129 ал. 3 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 47, който става § 49:

§ 49. Създават се чл. 128 и 129:

„Чл. 128. (1) Актът за установяване на административното нарушение се връчва срещу подпис на търговеца, на законния представител на юридическото лице или на упълномощено от него лице.

(2) Когато е съставен в отсъствие на нарушителя, актът се изпраща:

1. на хартиен носител по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, воден от Агенцията по вписванията, или

2. като електронен образ на хартиения носител чрез електронно съобщение, подписано с квалифициран електронен подпис, съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, на електронен адрес, посочен в нормативно уреден регистър, в който е вписан адресатът, или на адрес в информационна система за сигурно връчване; изпращането на електронното съобщение се удостоверява чрез електронен времеви печат по глава III, раздел 6 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) или възпроизвеждане на електронния образ на съобщението на хартиен носител, като идентичността му се удостоверява с подпис на служителя на всяка страница и се прилага към преписката.

(3) Актът, изпратен по пощата, се смята за връчен на датата, на която обратната разписка е подписана от търговеца, от законния представител на юридическото лице или от техен пълномощник или служител, определен да получава книжа и съобщения.

(4) Актът, изпратен с електронно съобщение, се смята за връчен, когато в 7-дневен срок от изпращане на електронното съобщение адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационна система за сигурно връчване.

(5) Когато актът е връчен с обратна разписка и с електронно съобщение, за дата на връчването се смята по-късната дата.

Чл. 129. (1) Въз основа на актовете по чл. 128, ал. 2 председателят на Съвета за електронни медии издава наказателни постановления или мотивирани резолюции за прекратяване на административнонаказателното производство.

(2) Препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя.“

§ 48. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 23, буква „а“:

а) в подбуква „бб“ думите „дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“ се заменят със „свързаната с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“;

б) в подбуква „вв“ думите „дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“ се заменят със „свързана с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“;

в) в подбуква „гг“ думите „дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“ се заменят със „свързана с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“.

2. Създават се т. 23а-23г:

„23а. Доставчици на платформа за споделяне на видеоклипове под юрисдикцията на Република България са:

а) доставчици, установени на територията на Република България по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО, и

б) доставчици, които не са установени на територията на Република България съгласно буква „а“, но се считат за установени на територията на Република България за целите на този закон, когато доставчикът:

аа) има предприятие майка или дъщерно предприятие, установено на територията на Република България, или

бб) е част от група и друго предприятие от тази група е установено на територията на Република България.

Когато предприятието майка, дъщерното предприятие или другите предприятия от групата са установени в различни държави членки, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която е установено неговото предприятие майка, или, ако то не е установено в държава членка, в държавата членка, в която е установено неговото дъщерно предприятие, или, ако то не е установено в държава членка, в държавата членка, в която е установено другото предприятие от групата.

При наличието на няколко дъщерни предприятия, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от дъщерните предприятия, при условие че то поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.

При наличието на няколко други предприятия, които са част от групата, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на

платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от тези предприятия, при условие че то поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.

23б. „Предприятие майка“ е предприятие, което контролира едно или повече дъщерни предприятия.

23в. „Дъщерно предприятие“ е предприятие, което се контролира от предприятие майка, включително дъщерно предприятие на крайно предприятие майка.

23г. „Група“ е предприятие майка, всички негови дъщерни предприятия и всички останали предприятия, които имат икономически и правни организационни връзки с тях.

За доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, за които се счита, че са установени на територията на България в съответствие с § 1, т. 23а, буква „б“, се прилагат съответно чл. 1-2, чл. 13-17 и чл. 20, ал. 4 от Закона за електронната търговия.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 48, който става § 50:

§ 50. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 23, буква „а“:

а) в подбуква „бб“ думите „дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“ се заменят със „свързаната с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“;

б) в подбуква „вв“ думите „дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“ се заменят със „свързана с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“;

в) в подбуква „гг“ думите „дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“ се заменят със „свързана с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“.

2. Създават се т. 23а-23д:

„23а. Доставчици на платформа за споделяне на видеоклипове под юрисдикцията на Република България са:

а) доставчици, установени на територията на Република България по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ, L 178/1 от 17 юли 2000 г.), и

б) доставчици, които не са установени на територията на Република България съгласно буква „а“, но се считат за установени на територията на Република България за целите на този закон, когато доставчикът:

аа) има предприятие майка или дъщерно предприятие, установено на територията на Република България, или

бб) е част от група и друго предприятие от тази група е установено на територията на Република България.

Когато предприятието майка, дъщерното предприятие или другите предприятия от групата са установени в различни държави членки, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която е установено неговото предприятие майка, или, ако то не е установено в държава членка, в държавата членка, в която е установено неговото дъщерно предприятие, или, ако то не е установено в държава членка, в държавата членка, в която е установено другото предприятие от групата.

При наличието на няколко дъщерни предприятия, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от дъщерните предприятия, при условие че то поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.

При наличието на няколко други предприятия, които са част от групата, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от тези предприятия, при условие че то поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.

23б. „Предприятие майка“ е предприятие, което контролира едно или повече дъщерни предприятия.

23в. „Дъщерно предприятие“ е предприятие, което се контролира от предприятие майка, включително дъщерно предприятие на крайно предприятие майка.

23г. „Група“ е предприятие майка, всички негови дъщерни предприятия и всички останали предприятия, които имат икономически и правни организационни връзки с тях.

23д. За доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, за които се счита, че са установени на територията на България в съответствие с т. 23а, буква „б“, се прилагат съответно чл. 1, 2, чл. 13-17 и чл. 20, ал. 4 от Закона за електронната търговия.“

§ 49. В § 1а от Допълнителните разпоредби се създава т. 5:

„5. Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги), предвид променящите се пазарни условия (ОВ, L 303/69 от 28 ноември 2018 г.).“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 49, който става § 51.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 50. В срок до осем месеца от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии приема рамка за ефективно съвместно регулиране съгласно чл. 32, ал. 8 от Закона за радиото и телевизията.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 50, който става § 52, като думите „от Закона за радиото и телевизията“ се заличават.

§ 51. В срок осем месеца от влизането в сила на този закон доставчиците на медийни услуги предоставят плановете си за действие във връзка с непрекъснатото и постепенно увеличаване на достъпността на предоставяните услуги за хората с увреждания по чл. 8а, ал. 2, т. 1 от Закона за радиото и телевизията.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 51, който става § 53, като думите „от Закона за радиото и телевизията“ се заличават.

§ 52. До 19 декември 2022 г. и на всеки три години след това Съветът за електронни медии представя на Европейската комисия доклад за прилагането на чл. 8а, ал. 6 от Закона за радиото и телевизията.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 52, който става § 54, като думите „чл. 8а, ал. 6 от Закона за радиото и телевизията“ се заменят с „чл. 8а, ал. 7“.

§ 53. До 19 декември 2021 г. и на всеки две години след това Съветът за електронни медии представя на Европейската комисия доклад за прилагането на чл. 19, ал. 5 от Закона за радиото и телевизията.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 53, който става § 55, като думите „от Закона за радиото и телевизията“ се заличават.

§ 54. До 19 декември 2022 г. и на всеки три години след това министърът на културата представя на Европейската комисия доклад по чл. 33а, ал. 2, т. 2 от Закона за радиото и телевизията.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 54, който става § 56, като думите „от Закона за радиото и телевизията“ се заличават.

§ 55. (1) В срок до осем месеца от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии изработва съвместно с доставчиците на медийни услуги, включително Българската национална телевизия и Българското национално радио, и приема Кодекс за поведение съгласно чл. 17а, ал. 3 от Закона за радиото и телевизията.

(2) До влизането в сила на Кодекса за поведение по ал. 1 се прилагат Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата по ал. 5 и последното сключено споразумение за защита на децата от съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на тяхното физическо, психическо, нравствено и/или социално развитие по отменената ал. 6 на чл. 32 от Закона за радиото и телевизията.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 55, който става § 57, като в ал. 1 и 2 думите „от Закона за радиото и телевизията“ се заличават а думите „ по ал. 5“ се заменят с „по отменената ал. 5 на чл. 32“.

§ 56. В срок до два месеца от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии привежда публичния регистър по чл. 125к от Закона за радиото и телевизията в съответствие с изискванията на този закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 56, който става § 58, като думите „от Закона за радиото и телевизията“ се заличават.

§ 57. В срок до един месец от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии утвърждава образаца на уведомление по чл. 125с, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията и го публикува на страницата си в интернет.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 57, който става § 59, като думите „от Закона за радиото и телевизията“ се заличават.

§ 58. В срок до два месеца от влизането в сила на този закон лицата, които осъществяват услуги на платформи за споделяне на видеоклипове,

подават до Съвета за електронни медии уведомление по чл. 125с, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 58, който става § 60, като думите „от Закона за радиото и телевизията“ се заличават.

§ 59. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 59, който става § 61.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО КУЛТУРАТА И МЕДИИТЕ:**

БЕЛУДИ РАШИДОВ